

În ziua aceea soarele îmi va fi roșu

Paparuz

cântecul lebedei
mă va legăna rotund
ca o împlinire

cine-mi ești
să mă dai afară din mine
și de ce m-ai renaște
din pântecul tău?

pe străzi obosite de pași
mirosul iubirii tale
plutește flegamtic
în fiecare colț de cartier

e ora nouă sute
de când mor fără oprire

te bâjbâi surd
prin toate paturile
aruncate la tomberon
într-un joc pervers
cu ași pe mânecă
și glonț pe țeava
saxofonistului de jazz

mă tem să respir
să te expir din mine

să trăiesc ?
nici nu încapе vorbă

strigă-mă
cheamă-mă
minte-mă

oprește această nebunie
planetară

reiubește-mă